

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til fru Jette Gottlieb: Lad nu være med at grave grøfter! Situationen er jo den, at vi har en arbejdsmarkedspolitik, som sådan set definerer, hvad arbejdsmarkedsrådene kan udføre, og hvad der er deres opgave, og derfor kan man ikke bare lige uden videre gå hen og sige, at nu kan de bare forandre det opgavesæt. Men det er det, vi gør nu ved lovgivning. Der lægges op til, at der skal ske nogle fremrykninger, fordi der er mulighed for det, og jeg forstod fru Jette Gottlieb sådan, at det kunne man bare have gjort. Men det kan man altså ikke bare gøre!

Så vil jeg sige til hr. Frank Aaens indlæg, at jeg synes, det var et meget interessant indlæg, hvis man virkelig har den opfattelse, at Socialdemokraterne skulle være i den situation, at de bare gik efter de arbejdsløse. Men sådan er situationen jo ikke. Som det så rigtigt er skildret her, laver man lovgivning ud fra de løsningsmodeller, man forudser der kan være, og ud fra de foreliggende muligheder, og derfor kan jeg roligt sige til hr. Frank Aaen, at vi har været i mange situationer, når den ene og den anden konjunktur er sat ind. Vi har været i stand til at kunne håndtere dem, og det er da også sådan – det er i hvert fald de meldinger, jeg får rundt omkring fra – at vi i dag ikke har det store fald fra dagpengesystemet, og at der findes løsninger på et tidligt tidspunkt.

Så vil jeg godt føje en enkelt bemærkning til hr. Aage Frandsens indlæg, og det er om uddannelsesdiskussionen. Der er 6 pct., der falder ud direkte fra folkeskolen, men ca. en tredjedel af dem, der går i gang på erhvervsskolerne, falder ud og kommer ikke i gang med noget. Det kunne jo godt være, vi kunne samle dem op på et tidligere tidspunkt, så vi ikke kom i den situation, at de havnede i dagpengesystemet, og det har vi faktisk en forhåbning om.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal sige til hr. Aage Frandsen, at vi i Socialdemokratiet altså har en tro på, at det, der først og fremmest vil være godt for de unge, er, at de får nogle tilbud om uddannelse. Det gælder også de unge, som vi jo reelt taler om her, der måske har været inde i det ordinære uddannelsessystem, men som er faldet fra. Det er smadder-, smaddervigtigt. Vi ved jo alle sammen, og det siger alle statistikker, at folk, som ingen uddannelse har, alt andet lige har svært ved at klare sig på arbejdsmarkedet.

Så beskæftigede hr. Aage Frandsen sig lidt med EGU-uddannelsen, men der er ingen grund til at lægge skjul på, at den første del af egu-en, som vi kender den håndteret af kommunerne, har jeg aldrig nogen sinde sagt noget positivt om. Jeg vil dog tilføje, at jeg ikke vil afvise, at der var enkelte unge, som kunne have gavn af det forløb, som man dér skruede sammen omkring EGU'en. Men jeg vil så erindre hr. Aage Frandsen om, at loven nu bliver lavet om, således at indholdet og forløbene på EGU'en fremover bliver væsentligt anderledes og set med mine øjne får et betydeligt bedre indhold.

Til diskussionen om at lade det komme an på en prøve vil jeg i øvrigt sige, at vi i 1993 stod i præcis den samme situation her i Folketinget. Vi blev ude omkring, hvor vi viste os på møder osv., heget igennem på grund af arbejdsmarkedsreformen, som trådte i kraft i 1994, og vi blev kritiseret voldsomt her fra denne talerstol for det, vi lavede omkring arbejdsmarkedsreformen.

Det viste sig efterfølgende, at efterhånden som man fik sat den i værk, så blev det en ganske god reform. Selv de værste kritikere for jo i flint, da vi på et senere tidspunkt gik hen og lavede nogle justeringer, som faktisk gør reformen endnu bedre, men nu var det helt tosset, at vi gik ind og justerede den reform, som lige pludselig var blevet til verdens bedste arbejdsmarkedsreform!

Jeg er temmelig sikker på, at når vi får sat det her i værk, så vil vi igen opleve en situation, hvor tingene kommer til at fungere og kommer til at fungere til alles tilfredshed. Der vil måske være hjørner, som vi får behov for at justere på et senere tidspunkt, og så skal vi selvfølgelig være parat til det.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nu siger hr. Ole Vagn Christensen, at der ikke er faldet særlig mange ud af systemet. Jamen det er jo bl.a. fordi de, sidst de lavede en reform, var så fornuftige at lave en overgangsordning, som udløb for kun fem uger siden.

Men situationen med det her bliver jo en helt anden. Et er, at dagpengeperioden bliver afkortet til fem år; det betyder efter min bedste bedømmelse, at der er flere folk, der falder ud af systemet, end det tidligere har været tilfældet. Noget andet er, at I forlænger genoptjeningsperioden til 52 uger. Jeg tror ikke, I har gjort jer begreb skabt om, hvad samspillet af de to ting